

skal levnes tilstrækkelig tid til den offentlige debat, og udvalget forudsætter, at debatperioden normalt ikke bliver kortere end i hvert fald 6 måneder.

Ændringsforslaget åbner mulighed for, at miljøministeren kan fravige den foreslåede minimumsperiode på 3 måneder. En sådan fravigelse bør kun gøres i ganske særlige tilfælde, hvor de foreliggende planlægnings-spørgsmål er overskuelige og ret lette at tage stilling til, f. eks. i visse tilfælde af ændringer af en kommuneplan, jfr. ændringsforslag nr. 14.

Til nr. 8 og 9.

Det foreslåede nye stykke i § 7 udgør en nøje parallel til § 21, stk. 2, om lokalplanforslag. Da også et forslag til kommuneplan kan være vedtaget af kommunalbestyrelsen ved en flertalsafgørelse, ligesom kommunalbestyrelsens vurdering af reaktionen på den offentligt debatterede redegørelse, jfr. § 7, stk. 2, kan bero på en flertalsbeslutning, er der et lige så stort behov som ved lokalplanforslag for offentliggørelse af mindretallets synspunkter, så at også de kan indgå som grundlag for offentlighedens medvirken i den sidste fase af tilvejebringelsen af kommuneplanen.

Den foreslåede ændrede affattelse af stk. 3, 1. pkt., er redaktionel.

Til nr. 10.

Ved den foreslåede henvisning til § 7, stk. 3, præciseres, at amtsrådets eventuelle indsigelse efter § 8, stk. 1, skal være fremsat inden udløbet af den af kommunalbestyrelsen fastsatte frist for fremsættelse af bemærkninger til et kommuneplanforslag, for at indsigelsen kan få den i § 8, stk. 2, nævnte vetovirkning.

Den foreslåede ændrede affattelse af § 8, stk. 2, omfatter tilføjelse af et nyt pkt., idet udvalget har drøftet betimeligheden af, at der fastsættes en frist, inden for hvilken miljøministeren skal have truffet afgørelse under en opstået uenighed mellem amtsrådet/hovedstadsrådet og kommunalbestyrelsen om kommuneplanens indhold. De spørgsmål, der kan ventes indbragt for ministeren efter § 8, stk. 2, må imidlertid formodes at vedrøre konflikter mellem regionplan og kommuneplan eller meget

store sager af landsplanmæssig interesse, for hvis afgørelse en generel fristfastsættelse ofte vil være urimelig. Udvalget har derfor anmodet miljøministeren om at stille et ændringsforslag, hvorefter det påhviler ministeren at redegøre for sagens stilling over for de implicerede parter, hvis en afgørelse ikke har kunnet træffes inden 6 måneder.

Til nr. 11.

Flertallet finder, at lovforslaget ikke afgiver fornøden sikkerhed for, at den eksisterende bebyggelsestæthed i centrale byområder bliver tilstrækkeligt nedsat i forbindelse med sanering og øvrig byfornyelse. Hverken efter loven om lands- og regionplanlægning eller efter den særlige lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet vil en regionplan indeholde de retningslinjer for kommuneplanlægningen, der i så henseende er nødvendige.

Flertallet har derfor overvejet at foreslå en særlig bestemmelse indsat i lovforslaget, hvorefter det skal kræve godkendelse fra miljøministeren, hvis en lokalplan fastlægger en bebyggelsesprocent, der overstiger 110.

Miljøministeren har heroverfor anført, at en sådan ordning ville stride mod den væsentlige intention med lovforslaget, at den statslige styring skal omdannes fra enkelt-sagsbehandling til rammestyring, og at ordningen derfor ville nødvendiggøre ansættelse af yderligere personale. Ministeriet ville nemlig i så fald blive pålagt at behandle hver enkelt lokalplan med en større bebyggelsesprocent end 110 og tilmed på baggrund af retningslinjer i en kommuneplan, som er tilvejebragt uden ministeriets medvirken. Ministeren har endvidere anført, at den tilstræbte fleksibilitet i lokalplanlægningen under befolkningens medvirken og kommunalbestyrelsens ansvar ville vanskeliggøres. Det har således været hensigten, at den i kommuneplanen fastsatte maksimale bebyggelsesprocent for et nærmere afgrænset område skulle gælde for det pågældende område under ét med den virkning, at kommunen ved lokalplaner kan fordele den samlede mulige bygningsmasse frit inden for området. Nogle karréer inden for det pågældende område kan derved tillades bebygget med en væsentlig større bebyggelsesprocent, når blot kommunen sørger for, at bebyggel-